

תלמודו בידו

דף ג עמוד ב

א] מהם דיני תחום שבת ?

ב] היכן מניחים את עירוב החצרות ואת שיתוף המבואות ?

ג] האם שותפים או יורשים יכולים לכפות חלוקה בבית או בחצר ?

ד] חצר שבתים פתוחים לה, וחלקו שני שותפים ביניהם את הבתים, כיצד יחלקו את החצר ?

א] 1. אסור ללכת בשבת יותר מאלפיים אמה ממקום מושבו, וזהו תחום שבת.

2. שבת בעיר בכניסת השבת, העיר כולה נחשבת לו כארבע אמות, ורשאי ללכת את כולה. והולך עוד אלפיים אמה מחוצה לה לכל רוח.

3. שתי עיירות סמוכות שביניהן עד מאה ארבעים ואחת אמה ושליש, נחשבות כעיר אחת.

4. יותר משיעור זה, אך יש ביניהן בית ד' על ד' אמות (או צריף של ציידים) בתוך שבעים אמה ושני שלישי לכל עיר, הבית מצרפן להיות כעיר אחת.

ב] עירוב: באחד מבתי החצר, ובכך נחשב כאילו הכל דרים בו, והחצר משמשת בית אחד. הניחו בחצר, בבית השער, אכסדרה או מרפסת, אינו עירוב מפני שאינם דירה. (הדר בבית שער, אכסדרה ומרפסת אינו אוסר על בני החצר אף שלא עירבו).

שיתוף: באחת החצרות שבמבוי ובמקום המשתמר, ובכך נעשו כאילו תשמישן אחד.

ג] אין יכולים לכפות חלוקה אלא אם יש בה ארבע על ארבע אמות לכל אחד.

ד] רב הונא: לפי מנין הפתחים. כגון שאחד נוטל שלשה בתים קטנים, והשני נוטל כנגדם בית אחד גדול, הראשון נוטל שלשה רבעים מהחצר.

רב חסדא: נותנים לכל פתח ארבע אמות כנגד רוחב הפתח, ושאר החצר חולקים בשוה. (בית שאין בו ד' על ד' אמות אינו נוטל חלק בחצר, כיון שעתיד להיסתר).